

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Пабтрейд“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 10 частини шостої статті 12, частини четвертої статті 257 Кодексу адміністративного судочинства України

Київ
8 липня 2025 року
№ 53-3(II)/2025

Справа № 3-102/2025(206/25)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання),
Городовенко Віктор Валентинович (доповідач),
Різник Сергій Васильович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Пабтрейд“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 10 частини шостої статті 12, частини четвертої статті 257 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю „Пабтрейд“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням

перевірити на відповідність статті 1, частинам першій, другій статті 8, частині четвертій статті 13 Конституції України (конституційність) пункт 10 частини шостої статті 12, частину четверту статті 257 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Згідно з пунктом 10 частини шостої статті 12 Кодексу для цілей Кодексу справами незначної складності є „інші справи, у яких суд дійде висновку про їх незначну складність, за винятком справ, які не можуть бути розглянуті за правилами спрощеного позовного провадження“.

Частиною четвертою статті 257 Кодексу визначено справи, які не можуть бути розглянуті за правилами спрощеного позовного провадження.

1.1. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Товариство з обмеженою відповідальністю „Кормотех“ та Товариство 3 січня 2018 року уклали договір купівлі-продажу № 03/01/18, за яким Товариство 20 лютого 2023 року поставило Товариству з обмеженою відповідальністю „Кормотех“ товар на загальну суму 142 591,20 грн (разом із податком на додану вартість у розмірі 23 765,20 грн) та направило до Державної податкової служби України для реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних податкову накладну від 20 лютого 2023 року № 5 на зазначену суму. Згідно з отриманою Товариством від Державної податкової служби України квитанцією від 9 березня 2023 року зазначену податкову накладну Товариства було прийнято, але реєстрацію зупинено на підставі пункту 201.16 статті 201 Податкового кодексу України, оскільки обсяг постачання товару/послуги дорівнює або перевищує величину залишку, визначеного як різниця обсягу придбання такого товару/послуги та обсягу його постачання, що відповідає пункту 1 критеріїв ризиковості здійснення операцій (додаток 3 до Порядку

зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 грудня 2019 року № 1165).

Товариство у листопаді 2023 року звернулося до Львівського окружного адміністративного суду з позовом до Державної податкової служби України, в якому просило визнати її бездіяльність протиправною та зобов'язати зареєструвати податкову накладну від 20 лютого 2023 року № 5.

Львівський окружний адміністративний суд рішенням від 14 червня 2024 року, залишеним без змін постановою Восьмого апеляційного адміністративного суду від 27 лютого 2025 року, відмовив Товариству у задоволенні його позову.

Не погодившись із указаними судовими рішеннями, Товариство звернулося до Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду з касаційною скаргою.

Касаційний адміністративний суд у складі Верховного Суду ухвалою від 26 березня 2025 року відмовив у відкритті касаційного провадження. У цій ухвалі Касаційний адміністративний суд у складі Верховного Суду погодився із висновками судів першої та апеляційної інстанцій щодо віднесення цієї справи до категорії справ незначної складності та зазначив, що „станом на час звернення Товариства <...> до суду з цим позовом, предмет спору <...> не віднесений до переліку справ, які підлягають розгляду виключно за правилами загального позовного провадження, а ця справа є дійсно справою незначної складності“; „випадків, які б унеможливили застосування положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 КАС України, не вбачається, а судом касаційної інстанції не встановлено“.

1.2. Товариство твердить, що пункт 10 частини шостої статті 12, частина четверта статті 257 Кодексу „є неконституційними у частині, де

дозволяють застосовувати спрощене провадження до податкових спорів та виключають їх касаційний перегляд, бо це прямо суперечить ст.1 Конституції України, яка закріплює Україну як правову державу, де суд є гарантією захисту прав громадян і бізнесу від свавілля влади“.

На думку Товариства, оспорювані приписи Кодексу „створюють невизначеність, порушують стабільність правового регулювання та обмежують право підприємства на ефективний судовий захист“.

Товариство також зазначає, що пункт 10 частини шостої статті 12 Кодексу „не забезпечує належного захисту прав суб’єктів господарювання, оскільки дозволяє судам формально класифікувати податкові спори як малозначні, уникаючи ретельного розгляду“, а частина четверта статті 257 Кодексу „не ввівши податкові спори до переліку справ, що виключаються зі спрощеного провадження, також сприяє цьому порушенню“.

Обґрунтовуючи свої твердження щодо неконституційності оспорюваних приписів Кодексу, Товариство цитує приписи Конституції України, Кодексу, посилається на рішення Конституційного Суду України, а також на судові рішення у його справі, копії яких долучено до конституційної скарги.

2. Розв’язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб’єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов

її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Із аналізу конституційної скарги вбачається, що Товариство, твердячи про невідповідність Конституції України (неконституційність) пункту 10 частини шостої статті 12, частини четвертої статті 257 Кодексу, не обґрунтував, як саме ці приписи Кодексу порушують його конституційні права, а лише процитував приписи Конституції України, Кодексу та навів юридичні позиції Конституційного Суду України.

Отже, Товариство висловило незгоду із законодавчим регулюванням порядку касаційного оскарження судових рішень, а також із застосуванням Верховним Судом оспорюваних приписів Кодексу.

Наведене свідчить, що Товариство не обґрунтувало тверджень щодо неконституційності пункту 10 частини шостої статті 12, частини четвертої статті 257 Кодексу, а отже, не дотримало вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Пабтрейд“

щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 10 частини шостої статті 12, частини четвертої статті 257 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**